

KEHÄRISTI

4 2013

Paloheinä ■ Itä-Pakila ■ Länsi-Pakila ■ Torpparinmäki

KIRKKO HELSINGISSÄ
PAKILAN SEURAKUNTA

ADVENTTIHYÖRINÄT
Hyvän Paimenen kirkolla
sunnuntaina 8.12. klo 12–15

Pääkirjoitus

Ärsytys-
kynnys

Adventin aika herkistää. Joulun odottajat ovat vartoneet sen saapumista jo pitkän tovin. He ovat pidätelleet innokkuutensa äärimmilleen ja nauttivat sydän sykkien jokaisesta juhlaan valmistavasta yksityiskohdasta.

Toiset puolestaan ärsyyntyvät vuosi vuodelta yhä uudelleen, kun korva erottaa marketin melskeessä joululaulujen melodiat ja naapuri asentaa pihavalot liian varhain. Adventiaika yllättää yhtä vuorenvaramasti kuin ensilumen liukkaus liikenteessä.

Joulukuu on erityisen täynnä tottumuksia, perinteitä, touhua ja aherrusta. Suomalainen joulunvietto sisältää vielä runsaasti monille yhteisiä piirteitä. Jouluaaton illan tunnelma kantaa runsain mitoin sellaista selittämättömyyttä, jota on vaikea sanoittaa. Saman aikaan se on tavattoman käsin kosketeltavan tuntuista ja aidon herkkää.

Samalla kun toisto vahvistaa luottamusta perinteiden aarteisiin, voivat erilaiset yksityiskohdat herkistää yllättävästi ärsyyntymiskynnystämme. Joskus on vaikea tuntea edes lähellä eläviä ihmisiä niin hyvin, että ärsyyntymisen kynnyksen ylittämisen voisi ajoissa ennakoida, kun liikumme elämän herkillä pinnoilla. Toisen puolesta oikeammassa oleminen ylittää kipukynnyksen lähes poikkeuksellisesti.

Olen törmännyt yhä useammin tilanteisiin, joissa kasteiden, häiden ja hautajaisten yhteydessä vuorovaikutukseni tapaa on arvioitu huolellisesti ennen kuin minut pappina pyydetään muistotilaisuuteen, kotiin tai hääjuhlaan. Arvioinnissa on ollut aistittavissa herkyys voida tulla aidosti osaksi vuorovaikutusta.

Havaitsen, että monet eivät halua elämänsä tärkeisiin hetkiin ulkopuolelta oikeassa olemista tyrkyttävää syyllistäjää. Enemminkin kaivataan aitoa vuorovaikutusta. Kirkon työntekijöiden on opittava tarjoamaan yhä enemmän kokemusta elämän rakennuspalikoista kuin valmiista vastauksista ja ehdottomuuksista. Palikoita pyöriteltäessä ja elämää ihmeteltäessä jokainen osapuoli oppii toinen toisestaan uutta ja ihmeellistä.

Ärsyyntymisen kynnys on toinen paikka. Herkkiä ovat myös luottamuksen ja keskinäisen vuorovaikutuksen hellävaraiset kosketukset. Ne voivat olla monenlaisen elämänkäänteen avaimia, kuin seinmen olkia, Jumalan synnyinsijan kannattajia.

Leo Norja
päätoimittaja

Tammikuussa Välitalontielle

Pakilan seurakuntaneuvosto on päättänyt, että yksi seurakunnan toimitiloista sijaitsee Välitalontie 71:ssä vuosina 2014–2016. Helsingin seurakuntayhtymä vuokraa sieltä huoneiston Pakilan seurakunnan käyttöön.

Entinen kokous- ja näyttelytila kunnostetaan seurakunnan tarpeisiin loppuvuoden aikana. Kevätkausi 2014 voidaan aloittaa tammikuussa, jos kunnostustyöt etenevät suunnitelmien mukaisesti.

Monitoimitila palvelee lapsia ja aikuisia
Välitalontien toimipisteessä koontuvat päiväkerho, kutoma-

kerho ja Kaskipartion lippukunta.

Päiväkerho valtaa entiset koukshuoneet, ja aikaisempi näyttelytila jaetaan väliseinillä niin, että aikuisten kutomakerho ja Kaskipartion lippukunta saavat kumpikin oman toiminta-alueensa.

Sen lisäksi Välitalon kerho huone tarjoaa tilat ryhmätoiminnalle. Varhaisnuorille ja aikuisille suunnattu toiminta alkaa keväällä.

Paloheinän kerhokiinteistön tarpeet kartoitetaan
Tilamuutosten myötä Pakilan seurakunnan toiminta päättyy

Paloheinän kirkolla.

Uuden kerhotalon suunnittelu Repovuorentien tontille on ollut pysähdyksissä, sillä asemakaava on edennyt hitaasti Helsingin kaupungin hallinnossa.

Pakilan seurakuntaneuvosto tarkentaa vuoden 2014 aikana, millaisia tarpeita seurakunnalla on Paloheinän kerhokiinteistölle. On tärkeää, että rakennushanke voidaan mitoittaa oikein nykyisessä taloudellisessa tilanteessa ja pitkän tähtäyksen tarpeet otetaan huomioon.

Leo Norja

Pysäköintirajoituksia kirkonmäellä

Kirkon läheisyydessä on rakennustöiden takia vain rajoitetusti parkkitilaa. Joulukuun juhliin kannattaa tulla hyvissä ajoin ja

varautua jättämään auto kauemmaksi kuin aiempina vuosia. Pakilan ala-asteen koulun kirkon puoleinen parkkipaikka on

kirkolle tulijoiden käytettävissä joulukuussa, ellei lumisade estä alueen käyttöä. Kiitokset koululle avusta.

Hyvän Paimenen kirkon kellojen
soittoa säädetään uudelleen

Hyvän Paimenen kirkon kellot alkoivat soittaa aikamerkin tasatunnein loppuvuodesta 2012. Kelloista on tullut seurakunnalle paljon myönteistä palautetta. Jotkut havahtuivat tuntisoittoon vasta viime keväänä ja kesänä.

Myös ärsyyntynyttä palautetta on tullut. Kellojen soitto on häirinnyt joitakuita kirkon läheisyydessä asuvia erityisen voimakkaasti. Aikamerkin lisäksi varsinkin kymmenen minuuttia kerrallaan soivat ehtookellot ja sunnuntaiaamuisin kaikuvat huomenkellot ovat nostattaneet ärtymystä.

**Soittoaika lyhenee,
kumahdukset maltillistuvat**

Kellojen soittoa onkin tarkasteltu uudelleen tänä syksynä. Seurakuntaneuvosto päätti, että aikamerkin soitto rajoittuu klo 10:n ja 18:n väliseen aikaan – aiemmin kellot soivat ympäri vuorokauden yön tunteja lukuun ottamatta. Samalla vaihdettiin aikamerkinä soivan kello kokoa.

Kevääseen asti aikamerkin soitti suurin kello, mutta kesän alussa kelloksi vaihdettiin pienikokoisempi. Syyskuusta lähtien aikamerkkiä on soittanut kaiken pienin kirkonkello. Pienten kellojen kantama jää lyhyemmäksi kuin suurten ja niiden tuottama kumahdus on myös vaimeampi.

Helsingissä aikamerkin soittavat Helsingin Tuomiokirkon kellot ympäri vuorokauden. Kallion kirkon kellot puolestaan soitta-

vat **Jean Sibeliuksen** sävelmän klo 12 ja 18.

Hyvän Paimenen kirkon kellojen soitossa käytetään **Tuomo Teirilän** sävelmiä. Hän työstää ehtookellojen ja huomenkellojen soittoa niin, että soittoaika puolittuu. Aiempaa lyhyemmät sävelmät otetaan käyttöön heti datatiedostojen valmistuttua.

Asutus kirkon läheisyydessä

lisääntyy. Seurakunnalle on tärkeää, että kirkonkellojen soitto voisi välittää kirkon sanoman mukaista myönteistä viestiä.

Kiitos palautteesta, jota olemme saaneet kirkonkellojen soitosta. Pahoittelen äänen voimakkuudesta johtunutta häiriötä.

Leo Norja

Seurakuntalaisia maailmalla

Addis Ababa, Ethiopia 25.2.2006

Selam new, rauhaa teille!

Hämentääkö päivämäärä? Tätä tervehdystä ei suinkaan ole lähetetty seitsemän vuotta sitten – posti kyllä kulkee nopeammin – vaan täällä Etiopiassa todellakin eletään eri kalenterin mukaan. Suomessa on kirjoitushetkellä marraskuun alku.

Olemme työskennelleet Etiopiassa nyt lähes kaksi kuukautta Suomen Lähetysseuran harjoittelijoina. Olemme saaneet tutus-

tua suomalaislähettien elämään ja työhön. Tapasimme myös Pakilan seurakunnan nimikkolähetin **Mirjami Uusitalon!**

Lähetystyöntekijät tekevät vallan mielenkiintoista työtä, ja olemme kovasti pohtineet, voisiko meistäkin tulla joskus ihan oikeita lähetystyöntekijöitä. Toistaiseksi elämämme jatkuu Suomessa opintojen ja töiden parissa taas kuukauden kuluttua.

Kahvintuoksuinen, meluisa ja vehreä Etiopia ei kuitenkaan taida jättää meitä aivan heti rauhaan...

Terveisin

Miina ja Tuomas Meurman

OLEMME FACEBOOKISSA

- Pakilan seurakunta Käy tykkäämässä!
- Pakilan seurakunnan lapsi- ja perhetyö
- Pakilan nuoret

SEURAA MEITÄ TWITTERISSÄ

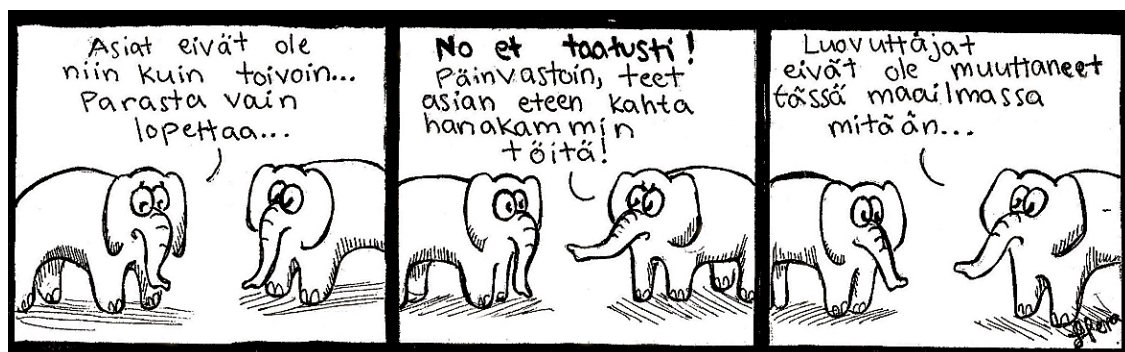

twitter.com/Pakilansrk

SEURAA TÄHTEÄ,
LÖYDÄT JOULUN.

joulu*fi

Ristilliset norsut

© Henrika Mith

Kolumni Pakinkylän leijonat palvelevat

Diakonia eli kirkollinen hyväntekeväisyys on kristillisen seurakunnan järjestämää palvelu- ja avustustyötä. Se on yksi kirkon perustoiminnoista jumalanpalveluksen ja lähetystyön ohella.

Pakinkylän leijonaklubi harjoittaa diakoniaa, mutta kutsuu sitä mieluummin palvelemiseksi tai auttamiseksi.

* * * * *

Klubi tunnetaan ehkä parhaiten joulukuusten myynnistä. Siitä saatavilla varoilla rahoitetaan avustus- ja palvelutoimintaa, jonka pääkohteita ovat Pakilan lapset, nuoret ja vanhukset.

Vanhustyötä on tehty viime vuosina muun muassa Kustaankartanossa. Leijonat ovat järjestäneet asukkaille pari kertaa vuodessa makkarangrillausta laitoksen omien tapahtumien yhteydessä. Grillaus on ollut erittäin suosittua, ja makkarointia on popsittu kerralla peräti 600 kappaletta!

Pakilalaisen Helander-kodin asukkaille leijonat ovat nikkaroineet viljelylaatikoita. Näin asukkaille on annettu mahdollisuus omaan aktiivisuuteen. Helander-kotiin on lahjoitettu asukkaiden virkistykseksi myös karaoke-laitteet ja pari televisiota.

Seurakunnan diakoniatyö on järjestänyt omaishoitajille vuosittain virkistyspäivän espoolaisessa Kaisankodissa. Leijonat ovat tukeneet päivän järjestelyjä rahallisesti sekä tarjonneet omaishoitajille saunakävelytien lähimaastoon.

Jouluisin leijonat ovat lahjoittaneet ruokapaketteja Pakilan alueen yksinhuoltajille.

* * * * *

Nuorison parissa toimitaan monipuolisesti: esimerkiksi Toivolan oppilaskodin lasten kanssa käydään keilaamassa, ajamassa karting-autoilla tai ollaan mukana leireillä.

Pakilan seurakunta toimii partiolippukunta Kaskipartion taustayhteisönä. Useana vuonna leijonaklubi on myynyt joulukuusia yhdessä kaskipartiolaisten kanssa ja pannut voitot puoliksi.

Kaskipartio rakentaa uutta retkeilymajaa Siuntioon. Leijonat ovat osallistuneet vanhan majan purkutalkoisiin ja kunnostaneet majalle johtavaa tietä. Ensi vuonna leijonaklubi antaa panoksensa uuden majan rakentamiseen. Majahanketta tuetaan erittäin huomattavalla summalla.

Leijonatoimintaan kuuluu olennaisesti myös toisten ihmisten huomioonottaminen. Hyvät teot lähtevät hyvistä sanoista: ”Kultaomenia hopeamaloissa ovat sanat, sanotut aikansa”, todetaan Raamatun sananlaskuissakin (Sananl. 25:11).

Olli Aulio

Kirkko tulee mukaan elämän arkeen ja juhlaan

Mikä saa ihan tavallisen pakilalaisen tulemaan kirkolle?

Minulla oli mahdollisuus keskustella asiasta **Saaris** seurakunnan kanssa. He tulivat tällä kertaa kirkolle, koska **Saara** Saarinen oli saanut kutsun syntymäpäiväjuhlaan. Hän koki juhlaa omalta seurakunnalta erittäin myönteisenä yhteydenottona. Päätös tulla mukaan oli helppo, ja kotoa kaveriksi löytyi puoliso **Maunu**.

Saara Saarisella on seurakunta ollut paikallaan elämän matkan varrella. Hänellä on omakohtaista kokemusta jo lapsuudesta. Saara asui Pakilassa 1960–70-lukujen taitteesta ja kävi kirkolla kaikkina vuosina, joskus säännöllisemmin, joskus harvemmin.

Saaran lapset ovat esimerkiksi käyneet kirkolla kerhoa ja olleet myöhemmin mukana nuorisotoiminnassa muun muassa isosina. Tytär on toiminut myös kerhohjohtajana. Noilta ajoilta Saara muistaa Paloheinän kirkolla järjestetyn Viisaat vanhemmat -kurssin. Saaris pariskunta on niin ikään vihitty Hyvän Paimenen kirkossa.

Kati Pitkänen

Joulukirkko kuuluu asiaan

Seurakunta vaikuttaa olevan Saara Saariselle tärkeä asia, vaikka monet muut harrastukset vievät nyt arjessa ajan ja hän käy kirkolla hieman harvemmin.

”Joulukirkko on kuitenkin sellainen juttu, että ilman sitä joului ei ala. Kävimme jouluaattona kirkossa jo silloin, kun lapset olivat pieniä”, hän kertoo nyt, kun lapset ovat kasvaneet aikuisiksi.

Kaikesta hyvästä ja kiinnostavasta, mitä kirkolla tapahtuu koko ajan, pitää Saarisen mielestä tiedottaa jatkuvasti.

Ensinnäkin on hyvä tietää, että seurakunnassa on tarjolla paljon sellaista, mihin voisi itsekin osallistua. Toiseksi Saariset ovat huomanneet, että lähes kaikkea on jo valmiina olemassa. Esimerkiksi Maunulle on herännyt kiinnostus liittyä kirkkokuoroon. Saaris seurakunnalla on myös mukavia muistoja seurakuntaretkiltä naapuriseurakunnan puolelta.

Kati Pitkänen

Saara ja Maunu Saariselle seurakunta on tärkeä asia.

Ikäihmiset juhlatuulella

Hyvän Paimenen kirkolla vietettiin lokakuussa syntymäpäiväjuhlia monen kymmenen hengen voimin. Seurakunnan seitsemäntäkymppiset ja tasavuotia täyttä-

vät seniorit oli kutsuttu mukaan.

Puheensorina juhlapaikalla Paimensalissa oli vilkasta tutujen ja tuntemattomien kesken. Kaikki malttoivat kuitenkin hil-

jentyä kuuntelemaan ohjelmaa. Juhlissa laulettiin yhdessä sekä kuunneltiin musiikkiesityksiä ja puhe. Ohjelman lopuksi tarjottiin tietenkin tätekakkukahvit.

Kotiin juhlaväki lähti hyvillä mielin, ja syntymäpäiväsankarit saivat vielä mukaansa lahjan kotiin vietäväksi.

Kati Pitkänen

Kati Pitkänen

Ikäihmisten syntymäpäiväjuhlat täyttivät jälleen Paimensalin. Ohjelmanumeroiden jälkeen nautittiin kakkukahvit.

Lämpöä

On myöhäissyksyn iltapäivä. Kehä I:n kupeeseen levittäytyvän metsän takaa nousevat punertavat tiilirakennukset kuin mitkä tahansa Pakilan suuremmat talot. Rakennukset kuuluvat Helsingin kaupungille ja niissä toimii Helsingin Seniorisäätiön Pakilakoti.

Helsingin Seniorisäätiöllä on reilut 600 asukasta. Heistä Pakilakodissa asuu noin 250 vanhusta.

Erityisesti tänä talvena nuo luvut nousevat meille pakilalaisille mahdollisuudeksi tehdä hyvää, kun haaste Säätiön ja sen kaikkien asukkaiden puolesta heittää: ”Mummut ja vaarit tarvitsevat säärystimiä. Tule mukaan neulontatalkoisiin!”

Haaste on selvästi otettu vastaan. Kodikas neulepuikkojen ja kahvikuppien kilinä tervehtii tulijaa Pakilakodin aulassa syysiltapäivänä. Pöydällä on jo toista tusinaa kauniin värisiä neulontatöitä säärystymistä rannekeisiin, ja lisää syntyy koko ajan.

Palelevat säät hävähdyttävät hoitajan

Mistä idea lämmittäville neulontatöille sitten syntyi? Helsingin Seniorisäätiön vapaaehtoistyön suunnittelija **Silva Siponkoski** kertoo ajatuksen kummunneen käytännön tarpeesta.

Yksi hoitajista huomasi asukkailla paljaita sääreitä ja jäi pohtimaan, mistä niihin löytyisi lämmikettä. Näin päätettiin käynnistää hanke sekä lämmön että ilon tuomisen puolesta. Projekti to-

Pakilalaiset

Yleisesti ajatellaan, että kaikenikäiset perheen pienimmistä suvun vanhimpiin kokoontuvat yhdessä joulupöydän ääreen. Mutta eroavatko eri-ikäisten tavat viettää joulua? Merkitseekö joulu heille eri asioita?

Vastaukset vaihtelevat laidas- ta laitaan, kun heitä kysymyksen ilmoille Torpparinmäen eläkeikäisten kerhossa. Pohdintaa nousee aina ruokaperinteiden siirtymisestä sukupolvelta toiselle joulun syvempään merkitykseen asti.

Nyt eläkeiässä olevan sukupolven puheissa jouluperinteistä keskioön nousee jouluruokien merkitys. Esimerkiksi lipeäkala tulee joulupöytään luontevasti omista lapsuuden jouluista. Toisaalta joulupöydässä näkyvät tänä päivänä nuoremman sukupolven valinnat eettisine periaatteineen. Joulukinkku on saatettu vaihtaa loheen tai kalkkunaan.

Tingelitangelia vai hiljentymistä?

Jos keskustelua laajennetaan joulupöydän antimista yleisem-

ä jäsenille ja sydämelle

Jarna Leino

leet Pakilakodin ompeluseuroista ja toteavat yhteen ääneen: ”Parasta on yhdessä tekeminen ja se, että saa tehdä hyvää oman alueen ihmisille.”

Tule neulomaan yksin tai yhdessä

Ompeluseurojen riveistä kantautuu myös kommentti siitä, että itse neulominen tuo ihmisiä yhteen. Näin säärystinkampanja antaa lämpöä sekä valmiisiin luomuksiin kietoutuville että niille, jotka niitä hyvästä tahdosta tekevät. Lämpö säteilee jäseniin ja sydämiin!

Talven aikana on tarkoitus neuloa lämmikettä jokaiselle Helsingin Seniorisäätiön asukkaalle. Asukasmäärän huomioon ottaen edessä on iso, mutta ihana urakka.

Säärystimiä ja rannekkeita voi lahjoittaa Seniorisäätiön tarpeisiin omien kudontatalkoiden tu-

Jarna Leino

Päivi Pajala työn touhussa.

loksena tai osallistua talon yhteisiin ompeluseuroihin.

Eikä haittaa, vaikka neulontataidot olisivat päässeet ruostumaan: Silva ja neuletaituri **Päivi Pajala** opastavat mielellään halukkaita kutomisen rentouttavaan maailmaan.

Jarna Leino

Puikot heilumaan ikäihmisten hyväksi!

Avoimet ompeluseurat Pakilakodissa, Suovakuja 1, torstaina 12.12. klo 15.

Silva Siponkoski ja Pirjo Kainlauri kutimineen.

teutetaan tänä vuonna ensimmäistä kertaa, mutta jatkostakin on jo ollut puhetta.

Neuletyöt vetävät puoleensa, sillä kutimet tarjoavat konkreettista tekemistä käsille. Tärkein motivaation lähde monille on kuitenkin

toisten ilahduttaminen, ja se toteutuu hienosti Pakilakodin iäkkäille asukkailla neulottaessa.

Auttaminen ja vapaaehtoistoiminta toisten hyväksi saavat ihmiset liikkeelle. Pakilan seurakunnan Kutomakerhon jäsenet ovat kuul-

t arvostavat joulun perinteitä

Jarna Leino

mälle tasolle, vanhempi sukupolvi korostaa erityisesti hiljentymistä joulun sanoman äärelle kristillisessä merkityksessä: ”Ei mitään tingelitangelia!”

Hiljentymisen ja siihen liittyvän sanoman siirtäminen nuoremmille sukupolville on tärkeää. Tavarapaljouden sijaan on hyvä osata nauttia vaikkapa yksinomaan joulun tuoksusta.

Myös nuorilta kysyttäessä perinteitä löytyy runsaasti. Esimerkiksi haudoille viedyt kynttilät ja joulukirkossa käynti ovat molemmat juuri niitä hiljentymiseen liittyviä asioita, joita vanhempi sukupolvi toivoo voivansa siirtää nuoremmille.

Kotona asuville nuorille perheen läsnäolo on keskeistä. Joulua vietetään joko kotosalla tai

sukulaisten luona, joskus myös isovanhempien luona. Heitä käydään tervehtimässä viimeistään joulupäivänä. Aaton jälkeinen päivä sujuu tavallisesti kotona oleskellen, jouluruokia syöden ja rauhaisasti aikaa viettäen.

Nuorten perinne siirtyy vanhemmille

Vaikka perinteet siirtyvät yleen-

sä vanhemmilta nuoremmille, voi käydä myös toisinpäin. Hyvän Paimenen kirkossa jouluaaton järjestettävä jouluyön messu kerää vuosittain lukuisan määrän nuoria. Heidän perheensä ja sukunsa tulevat usein tätä kautta messuun mukaan. Monelle perheelle jouluyön messusta on jo muodostumassa uusi perinne.

Pakilalaisille perinteiden säilyttäminen ja siirtäminen on siis tärkeää yli sukupolvirajojen – olipa kyse lähimpiin tai koko kansan perinteistä. Ja kuten eräs nuori toteaa: ”Olisiko joulua ilman perinteitä?”

Eeva Turunen ja Jarna Leino

Eeva Turunen

Adventtihyörinät valtaa kirkonmäen toisena adventtina

Toisena adventtina eli sunnuntaina 8.12. Hyvän Paimenen kirkko ja sen pihapiiri täyttyvät joulun odotuksen tunnelmasta.

Messun jälkeen pihalla leijaillee riisipuuron ja vastapaistettujen vohveleiden sekä grillimakaran houkutteleva tuoksu, joka sekoittuu glögin mausteiseen höyryyn.

Lampaat kurkkivat olkien seasta kuuset taustallaan, ja koirat jolkottavat vetäen perässään kärryjä, jotka täyttyvät vauhdin hurmasta nauttivista lapsista.

Ulkona tunnelman kruunavat muori ja vaari sekä nuorten lauluryhmä joululauluillaan. Sisällä Paimensali täyttyy ihmisistä myyntipöytien luona. Pöydät notkuvat joulukerkkuja, arpajaisia ja toinen toistaan houkuttelevimpia myyntituotteita.

Askartelusta pitävät löytävät omat askartelupisteensä. Siellä voi koristaa kasvonsa kasvo-maalauksella tai tehdä itselleen pinssin ja antaa sen vaikkapa kaverille lahjaksi. Pyhäkoululaisten askartelunäyttelykin on esillä.

Klo 13 alkaen kirkkoon voi tulla nauttimaan laadukkaista musiikkiesityksistä sekä tier-napojista. Adventtihyörinöiden loppuhuipennus alkaa klo 15 kauneimmilla joululauluilla, jotka viimeistään saattelevat pakilalaiset kohti joulun tunnelmaa. Lämpimästi tervetuloa kirkonmäelle viettämään mukavaa päivää kanssamme!

Milla Liikala

Kuvat: Ilona Lahtomaa

JOULUVALOT SYTTYVÄT

* Jouluvalojen sytytys Paloheinän kirjastolla lauantaina 30.11. klo 14.30. Joululauluja ja glögiä. Julkistamme myös jouluikkunan. Mukana Jarna Leino, Jussi Hirvonen, Aino Perälä ja Heli Sjöberg.

PIENTEN SATUHETKI

* Satuhetki Paloheinän kirjastolla maanantaina 2.12. klo 10.

Jouni Pirttijärvi

METSÄKIRKKO

Su 8.12. klo 18 **Metsäkirkko**. Elina Aro ja Jussi Hirvonen. Yhteistyössä Helsingin Ladun kanssa. Hiljennymme joulun odotukseen. Metsäkirkkoon lähdetään Paloheinästä Suomen Ladun hiihtopalvelun edestä (Pakilantie 124, 00670 Helsinki, bussin 66 päätepysäkki). Kävelemme yhdessä lähimetsään lyhytjen loisteessa ja otsalamppujen valossa. Metsässä pidämme hartaushetken papin ja kanttorin johdolla. Ota oma otsalamppu/lyhty mukaan.

KAUNEIMMAT JOULULAULUT KAIKUVAT PAKILAN SEURAKUNNASSA

Hyvän Paimenen kirkko, Palosuontie 1

Su 8.12. klo 15 **Kauneimmat joululaulut**. Jussi Hirvonen ja Leo Norja.

La 14.12. klo 17 **Lasten kauneimmat joululaulut**. Jussi Hirvonen, Jouni Pirttijärvi, Jarna Leino ja Aino Perälä.

Su 15.12. klo 18 **Kauneimmat joululaulut**. Ari Häyrinen, Elina Aro ja Vox Sonora -kuoro.

Ke 18.12. klo 19 **Kauneimmat joululaulut**. Jussi Hirvonen ja Kati Pitkänen.

Su 22.12. klo 11 **Kauneimmat joululaulut -messu**. Leo Norja, Jouni Pirttijärvi, Jarna Leino ja Ari Häyrinen. Messussa laulamme Kauneimpia joululauluja.

Torpparinmäen korttelitalo, Käräjätuvantie 3

La 14.12. klo 15 **Lasten Kauneimmat joululaulut**. Mukana laulamassa Jussi Hirvonen, Jouni Pirttijärvi ja Jarna Leino.

TUIKKUKIRKOT LUOVAT TUNNELMAA

* **Keskiviikkona 4.12. klo 9 Tuikkukirkko Leikkipuisto Etupellossa** (Etupellontie 8).

Jouni Pirttijärvi, Jarna Leino, Heli Sjöberg ja Ari Häyrinen. Joulukertomus, laulua, pipareita ja mehua. Ota oma lyhty mukaan!

* **Keskiviikkona 11.12. klo 8.30 Tuikkukirkko Leikkipuisto Torpparinmäessä** (Ylätuvanpolku 4).

Jouni Pirttijärvi, Jarna Leino, Heli Sjöberg ja Jussi Hirvonen. Joulukertomus, laulua, pipareita ja mehua. Ota oma lyhty mukaan!

JUHLA-KONSERTTI

Su 1.12. klo 18 **Hyvän Paimenen kirkon urkujen 10-vuotisjuhlakonsertti**
Esiintymässä Kati Hämäläinen, Katri Vesanen, Tapio Tiitu ja Ari Häyrinen, urut sekä Anssi Hirvonen, tenori. Vapaa pääsy ja ohjelma. Tervetuloa!

HALTIALAN JOULUTAPAHTUMA

Sunnuntaina 15.12. klo 13–17.30

Perinteinen joulukuvaelma Haltialan tilan lapolassa. Esitykset tasatunnein, kesto noin puoli tuntia. Kuninkaan-tammentie/Laamannintie.

joulu.fi
JOHDATTAJAA JOULUUN.

Joulu.fi-sivusto kokoaa yhteen kaikki Helsingin seurakuntien joulutapahtumat, konsertit, askartelut, seiminäyttelyt, Kauneimmat joululaulut, yms. Käy kurkkaamassa!

Työntekijä uutisia

Jouni Pirttijärvi

Elina Aro

ELINA ARO on työskennellyt kuluneen syksyn osa-aikaisena aikuistyön pappina. Entisenä pakilalaisena Elina tuntee seurakunnan hyvin:

”Olen viettänyt lapsuuteni Paloheinässä. Pakilan seurakunnan toimintaan pääsin kunnolla mukaan oman rippileirini jälkeen. Seurakunnan rippikoulu- ja nuorisotyön kautta sain aikoinaan myös kipinän lähteä opiskelemaan teologiaa. Täällä Pakilassa olen kasvanut aikuiseksi ja kristityksi.”

Ensimmäisen papinpaikkansa Elina sai Kymenlaaksosta Kymmin seurakunnasta.

”Maakuntavuodet olivat ar-

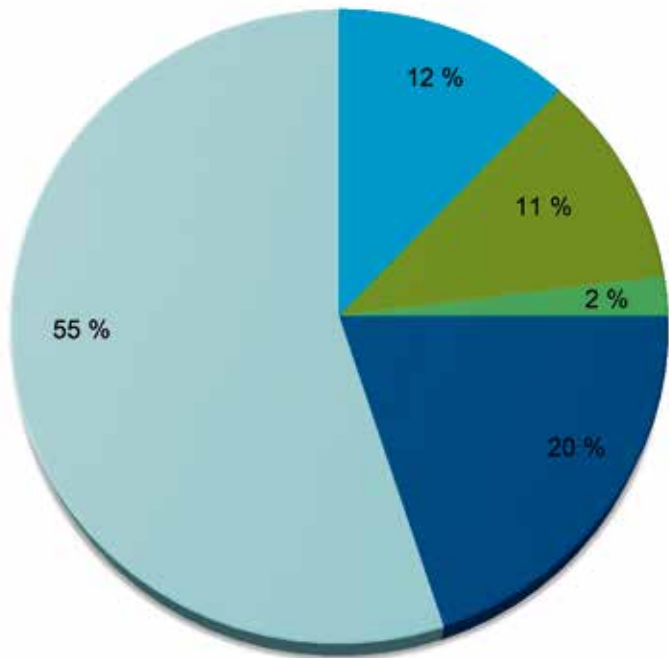
vokas ja tärkeä kokemus, mutta Pakilan seurakuntaan on ollut hyvä palata. Täällä tuntuu kodilta.”

Elinan mielestä papin työn rikkaus on eri-ikäisten ihmisten kohtaaminen seurakuntatyön arjessa.

”Haluan jakaa eteenpäin sitä Jumalan armoa ja rakkautta, jota koen itsekin saavani.”

Lastenohjaaja **Ilona Lahtomaa** lähtee vuodeksi 2014 työvapaalle Australiaan. Hän menee tekemään töitä lasten, nuorten ja kehitysvammaisten parissa. Ilonan sijainen valitaan joulukuussa.

Olen saanut Jumalalta vastauksen rukoukseeni

■ Useita kertoja ■ Muutamia kertoja ■ Kerran ■ En osaa sanoa ■ En koskaan

Neljäosa Pakilan seurakunnan alueella asuvista on kokenut saaneensa Jumalalta vastauksen rukoukseen, joka kuudes useita kertoja elämänsä aikana. Tieto perustuu Jäsen 360° segmentointiaineistoon.

SEURAA TÄHTEÄ,
LÖYDÄT JOULUN.

joulu[★]fi

KEHÄRISTI

Pakilan seurakunnan lehti
16. vuosikerta

Päätoimittaja:
Leo Norja
puh. 2340 5510

Toimitus:
Jouni Pirttijärvi
puh. 2340 5530

Toimitusneuvosto:
Jarna Leino
Leo Norja
Jouni Pirttijärvi
Eeva Turunen
Ulla Turunen

Toimituksen osoite:
Pakilan seurakunta
Palosuontie 1
00660 Helsinki

Lehden taitto:
Kustannus-osakeyhtiö
Kotimaa

KIRKKO HELSINGISSÄ
PAKILAN SEURAKUNTA

Kustantaja:
Suomen Lehtiyhtymä/
SLY-Kirkkolehdet Oy

Levikki: 7000 kpl

Seuraava lehti
ilmestyy
12.2.2014

PAKILAN SEURAKUNNAN YHTEYSTIEDOT

KOTISIVUT NETISSÄ

www.helsinginseurakunnat.fi/pakila

KIRKKOHERRANVIRASTO 2340 5500

Avoimma ma, ti, to, pe klo 10–14 ja ke klo 12–18

Hyvän Paimenen kirkko, Palosuontie 1, 00660 Helsinki

pakila.srk@evl.fi

työntekijöiden sähköpostiosoitteet: etunimi.sukunimi@evl.fi

Päivystävä pappi 2340 5502

paikalla ma, ti, to, pe klo 10–14 ja ke klo 13–17

Virkatodistukset seurakuntayhtymästä 2340 5000

Palveleva puhelin 010 190071

su-to klo 18–01, pe-la klo 18–03

SEURAKUNNAN TOIMIPAIKAT

Hyvän Paimenen kirkko, Palosuontie 1

Paloheinän kirkko, Repovuorentie 12

Torpparinmäen korttelitalo, Käräjätuvantie 3

PASTORIT

Leo Norja kirkkoherra 2340 5510

Satu-Elina Ansas, aikuistyö 2340 5534

Elina Aro, aikuistyö (50 %) 2340 5549

Antti Kylliäinen, aikuistyö (50 %) 2340 5531

Jouni Pirttijärvi varhaiskasvatus 2340 5530

Kati Pitkänen, kansainvälinen työ, seniorityö 2340 5535

Sara Toivanen, rippikoulutyö 2340 5532

KANTTORIT

Ari Häyrinen aikuisten musiikkityö 2340 5536

Jussi Hirvonen lasten ja nuorten musiikkityö 2340 5537

SEURAKUNTASIHTTEERIT

Eeva Paavola talousasiat 2340 5500

Ulla Turunen viestintä, ulla.l.turunen@evl.fi 2340 5513

SUNTIOT

Päivystävä suntio 2340 5520

Mirja Korhola pääsuntio 2340 5515

Terhi Mäenpää 2340 5540

Vesa Pihlaja 2340 5544

Lilian Rajamets 2340 5543

Anne Vatanen 2340 5542

DIAKONIT

Anna-Kaisa Honkanen 2340 5552

päivystys ti klo 10–12 Hyvän Paimenen kirkko

Jarna Leino 2340 5529

Milla Liikala 2340 5553

VARHAISNUORISO- JA NUORISOTYÖTÖ

Veikko Kurki, nuorisotyö 2340 5551

Marja Vainikka varhaisnuorisotyö 2340 5550

LAPSITYÖ JA KOULULAISTEN ILTAPÄIVÄKERHOT

Tanja Berg päiväkerhoasiat 2340 5554

Helkky Pennanen, HPK 2340 5555

Ilona Lahtomaa, HPK ja Paloheinä 2340 5563

Maikki Lahtomaa, Torpparinmäki 2340 5562

Sanna Niemi, perhetyö 2340 5565

Aino Perälä, Torpparinmäki 2340 5564

Auli Savolainen-Kykyri HPK 2340 5556

Heli Sjöberg, Paloheinä 2340 5560

Joulupyhät Pakilan seurakunnassa

Hyvän Paimenen kirkko, Palosuontie 1

Ti 24.12. klo 14 **Jouluaaton hartaus perheille.**

Satu-Elina Ansas ja Ari Häyrinen.

Ti 24.12. klo 16 **Jouluaaton hartaus.**

Leo Norja, Ari Häyrinen ja Vox Sonora -kuoro.

Ti 24.12. klo 23 **Jouluyön messu.** Sara Toivanen, Elina Aro, Ari Häyrinen ja nuorten musiikkiryhmä Juhana Saarisen johdolla.

Ke 25.12. klo 8 **Joulukirkko.** Jouni Pirttijärvi ja Jussi Hirvonen.

To 26.12. klo 11 **Tapaninpäivän jumalanpalvelus.** Elina Aro ja Ari Häyrinen.

Torpparinmäen korttelitalo, Käräjätuvantie 3

Ti 24.12. klo 13 **Perheiden aattohartaus.**

Elina Aro, Jussi Hirvonen ja Pia Kyntäjä, laulu.

Toivon kirkkotie

*Kello löi jo viisi, lapset herättää!
Juhani ja Liisi, muuten matka jää!
Tässä vesimalja, silmät huuhtokaa.
Lämmin karhunta ja reessä odottaa.*

Näin kehoitetaan tutussa **Immi Hellénin** sanoittamassa joululaulussa.

Olen aina pitänyt laulun ja siinä kuvailun jouluaamun tunnelmasta. Aikainen herätys ei jouluaamuna haittaa, koska päivä on erityinen. Keitän raukeana puuroa, sytytän kynttilöitä vielä pimeään aamuun ja kuljen kirkolle muiden aamupöpperöisten ihmisten joukossa vastaanottamaan Vapahtajaa.

*Vasta ruunan reessä silmät aukeaa
— siin on silmäin eessä synkkä metsämaa.
Aisakello helkkää, loistaa tähdet, kuu.
Riemua on pelkkää, hymyyn käypi suu.*

Jouluaamun pimeydessä sanoma maailmaan syttyneestä valkeudesta puhuttelee. Jumala voi tuoda valon pimeyteen ja toivon toivottomuuteen. Pimeyden keskelle, tähtien ja kuun alle syntyy pieni valon ja toivon lapsi.

*Tuossa mökin Miina kulkee kirkolle.
Taavetti ja Tiina, nousee kannoille!
Mäen rinteiden alla talo töröttää,
joka ikkunalla kaksi kynttilää.*

Kirkolle kulkiessa saattaa nähdä ikkunoille sytytettyjä kynttilöitä. Ne tuovat valoa ja lämpöä ympärilleen ja muistuttavat meitä siitä toivosta, jonka Jeesus tuo mukanaan.

Jouni Pirttijärvi

Jouluyönä Jumala syntyy pienessä Jeesus-lapsessa meidän ihmisten keskelle. Taivas kohtaa maan, Jumalan todellisuus kohtaa ihmisten todellisuuden. Tällä tavalla Jumala osoittaa, että hän rakastaa meitä ja haluaa tulla osaksi elämäämme.

*Ruuna, virsta vielä tepsuttele pois!
Tällä kirkkotiellä aina olla voisi!*

Joulun yleismaailmallinen ja ajaton sanoma toivosta on pysynyt samana vuosituhansia. Jeesus syntyy maailmaan, jotta me löytäisimme hänestä valon ja toivon kaikissa tilanteissa. Tällä toivon kirkkotiellä on hyvä olla.

Elina Aro